

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ตายแบบไหน

เหนื่อยนะเราวันหนึ่ง ๆ เหนื่อยมาก เราทนเอานะ คำพูดของเรานี้ออกทั่วประเทศทุกวัน พูดที่นี้ก็ออกไปทั่วประเทศ ให้ออกทุกวันไม่ให้เสียลมปากเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์ ลมนี้ลมเพื่อประโยชน์ของชาติบ้านเมืองไม่ใช่ลมทิ้งเฉย ๆ ออกจากนี้ก็ออกทางวิทยุทั่วประเทศไทย แล้วทีวีก็ออก พูดไม่ใช่พูดทิ้งไปเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร

วันที่ ๑๘ นี้ไปอุตรดิตถ์ ค้างที่อุตรดิตถ์ ตอนเช้าฉันเสร็จ พิธีเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ออกไปนาน ถึงน่านวันที่ ๑๙ ก็คงจะค้างที่น่านคืนหนึ่ง วันที่ ๒๐ ออกจากน่านถึงเชียงใหม่ กลับวันที่ ๒๓ ก็อยู่ในช่วงสัตตาหะ ไปได้ภายใน ๗ วัน นี้จะอยู่ ๖ วัน ไปอุตรดิตถ์จนกระทั่งถึงเชียงใหม่กลับมาเป็นเวลา ๖ วัน กำหนดของสัตตาหะในพระวินัยก็ ๗ วัน นี้ในช่วงเดือนสิงหาฯ พอเดือนกันยาฯ ต้นเดือนก็ไปกรุงเทพ ไปวันที่ ๖ กลับวันที่ ๑๒ จากนั้นมาก็ต้องติดต่อกันเรื่อย ๆ

ไปที่ไหนก็ให้เขาออกทางวิทยุ ทางทีวี ทุกแห่ง ๆ ออกกระจายทั่วประเทศไทยเรา ไม่ให้เสียลมปากเฉย ๆ ไปแต่ละแห่ง ๆ พูดออกไปไม่ได้กระจายนี้เสียประโยชน์เหนื่อยเปล่า ๆ หมดลมไปเปล่า ๆ ต้องให้เกิดประโยชน์ทั่วประเทศไทยเรา อย่างที่เราพูดนี้ก็เหมือนกัน ถึงได้ถามอยู่เรื่อย พูดนี้ออกจากนี้ก็เข้าวิทยุ เขาก็ออกทั่วประเทศไทย

เรื่องทองคำไม่ได้นะทุกคน ๆ ขอให้เห็นใจหลวงตาบัว อย่าให้ตายหมดคุณค่าหมดราคา ให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายดูหน้าคนหมดราคานะ หลวงตาบัวถ้าช่วยชาติไม่ได้คราวนี้แล้ว ตายหมดคุณค่า หมดราคา ไม่มีความหมายเลย พี่น้องทั้งหลายเอาน้ำมาจ้องดูหลวงตาบัว หน้าก็ไม่มีคุณค่าด้วยกันทั้งนั้น หมดคุณค่าทั้งประเทศ ดูหลวงตาบัวผู้เป็นผู้นำไม่เป็นทำเสียอย่างเดียวก่อน เพราะฉะนั้นขอให้รักษาหน้าหลวงตาบัวเอาไว้ แล้วจะเป็นการรักษาหน้าของชาวไทยเราทั้งชาติไว้ด้วยกัน ด้วยความแน่นหนามั่นคงแห่งชาติไทยของเรา ที่ได้ทองคำเป็นที่พอใจ

ทองคำเป็นที่หนึ่ง อย่าซักซ่านะ หลวงตาพูดแล้วพูดเล่า ย้ำแล้วย้ำเล่า ไม่มีจิตใจ เพราะไปเห็นด้วยตาตัวเอง ปกติก็มากทีเดียว ออกมาก็ออกประกาศลั่นในวันนั้นเลยเทียว รอไม่ได้ ตั้งแต่วันนั้นทีวีก็ออกตลอดเลย เรื่องทองคำนี้อ่อนไม่ได้ อ่อนข้อไม่ได้ นะ เอาให้หนักมือ

ข้าศึกเขามาใกล้ชิดติดพันกับบ้านเมืองของเรา จะปฏิบัติยังไงชาวไทยเรา เอ้า ตั้งปัญหาถามตรงนี้ก่อนนะ ชาวไทยเราทั้งชาติข้าศึกศัตรูมารอบประเทศไทยของเรา จะมาล้อมขยี้เมืองไทยของเรา เมืองไทยของเราอยู่เฉยเฉยได้ไหม เอ้า ตั้งปัญหาถามเท่านั้น ก่อน คนไทยเราทั้งชาติ ๖๑ ล้านกว่านี้ แล้วถูกข้าศึกศัตรูเขามาล้อมประเทศไทยเรา เรียกว่าไม่มีช่องจะออก เราจะออกช่องไหน หรือเราจะนอนเฉยให้เขาขยี้ขยี้เหวอ หรือจะต่อสู้ยังไง เอ้าพิจารณาซิ

เราเทียบข้าศึกศัตรูภายนอกมาห้อมล้อม จะขยี้เมืองไทยเรา เมืองไทยเราจะปฏิบัติตัวยังไงกับข้าศึกที่กำลังจะขยี้เราอยู่นั้น เราจะปฏิบัติด้วยความนอนใจ เฉยเฉยต่างคนต่างอยู่ต่างคนต่างกินไปอย่างนั้นเหวอ ถ้าอย่างนั้นก็เป็นลาบແຫລກให้เขากิน แล้วชี้радประเทศไทยเราอีก จะนำดูไหม เมืองไทยเราเป็นเนื้อหนัง เป็นทั้งขี้ เป็นทั้งส้วมทั้งถ่าน ให้ศัตรูเขาชี้радเยี้ยวรด กินอ้อมแล้วเยี้ยวรดชี้радเมืองไทยเรา เป็นยังไงนำดูไหม เอ้าวาดภาพขึ้นมา นี่เป็นการตั้งปัญหาขึ้นในเบื้องต้น เพื่อเป็นข้อเปรียบเทียบกัน ลองพิจารณาซิ ใครจะใจจัดใจจาง แม้แต่เด็กก็ร้องห่มร้องไห้หาพ่อกาแม่จะว่าไง แล้วเราร้องไห้ร้องหาใคร ถ้าไม่ร้องหาอิสระจะร้องหาใคร พิจารณาซิ

เมืองไทยเราเป็นเมืองอิสระ ทวีประเทศไทยของเราเป็นเมืองอิสระมานาน เวลาที่ข้าศึกศัตรูคือความจน กำลังบีบบังคับเข้ามาในเมืองไทยของเรา เรานอนใจได้เหวอ นี่เวลานี้ข้าศึกศัตรูคือความจน กำลังบีบบังคับชาติไทยของเราทุกคนทีเดียว เราจะนอนใจได้ยังไง เมื่อเรานอนใจกับข้าศึกศัตรูที่ล้อมบ้านล้อมเมืองไม่ได้ เราก็นอนใจกับความจนที่กำลังครอบเมืองไทยเราอยู่นี้ไม่ได้เช่นเดียวกัน

อันนี้เรารู้สึกความจนของเราอย่างเต็มเหนี่ยวของเรา ด้วยสมบัติเงินทองเครื่องอูตหนุนซึ่งเป็นศาสตราวุธ จะขับความจนให้ออกจากบ้านจากเมือง ครอบอิสระขึ้นมาเต็มเมืองไทยเราตามเดิม เราจะต้องปฏิบัติอย่างเต็มเนื้อเต็มตัวด้วยกันทุกคน นอนใจไม่ได้แน่ นี่ละข้อเปรียบเทียบ พวกกันเข้าใจแล้วยัง ข้าศึกศัตรูมาเรานอนเฉยอยู่ได้เหวอ นี่ข้าศึกศัตรูกำลังล้อมบ้านล้อมเมืองของเราอยู่นี้ เราต้องเอาใจจริงให้จ้งทุกคนนะ

อย่าไปคำนึงถึงว่าคนมีคณจน เอาความเสียสละนั้นแลคือกำลังของทุกคน ๆ ที่จะต่อต้านเอาชาติไว้ได้อย่างอิสระตามเดิม คงเส้นคงวาหนาแน่น เป็นยังไงข้อเปรียบเทียบ พี่น้องทั้งหลายเข้าใจแล้วไม่ใช่เหวอ ถ้าเข้าใจแล้วให้ต่างคนต่างตื่นเนื้อตื่นตัวเวลานี้ข้าศึกครอบด้านเมืองไทยเราคือความจน เราต่อสู้มันด้วยวิธีการดังที่กล่าวนี้ หลวงตาเป็นผู้นำ เอ้า คอขาดเลยไม่ต้องถอย ฟัดให้มันแตกกระจายลงทะเลหลวง ความจนอย่าให้มาติดค้างในเมืองไทยเราได้

ดีไม่มีมันจะมาเอาเมืองไทยเราเป็นส่วนเป็นถ่านมีอย่างเหรอ เมืองไทยเราไม่ใช่เมืองส่วนเมืองถ่าน ให้ความจนมาขั้มาขั้มาถ่ายใส่เมืองไทยเรา มีอย่างเหรอ ฟาดให้มันกันแตกเป็นไร กันไหนมากันความจนมา ฟาดมันกันแตกตกทะเล ขั้แตกตกทะเลอย่ามาขั้แตกใส่เมืองไทยเรา เอาให้มันขั้แตกตกทะเล คนไหนจะมาขั้ขั้ยา คนไหนจะมาขั้ใส่เมืองไทยเรา เอาเมืองไทยเราเป็นส่วนเป็นถ่านแล้ว เอ้า ฟาดมันจนกันแตกขั้แตกฟุ้งแตกตกทะเลหลวงนูน อย่าถอยนะ เอาให้จริงให้จ้งทุกคน

หลวงตาไม่พาดถอยอย่าถอย ให้ดูผู้นำละสำคัญ วันนี้ขอยกผู้นำขึ้น เราพยายามหาแล้วตั้งแต่เริ่มแรกที่จะช่วยเมืองไทยเรา หาผู้นำ หาเต็มกำลังความสามารถขาดดินหัวใจ ออกจะแตก เพื่อเมืองไทยของเราแน่แหละไม่ใช่เพื่ออะไรนะ มันไม่มีที่ไปที่มา จนตรอกจนมุมอยู่อย่างนั้นละ ไม่ทราบจะตำหนิใครชมใคร เรื่องมันจนตรอกก็บอกจนตรอกอย่างนี้ละ สุดท้ายก็มาค้นคว้าหาในพุงในตับหลวงตาบ๊ว นี้ละเหตุที่จะได้มาออก

เอ้า มีห้าสตางค์ สิบบสตางค์ ก็ตาม หลวงตาบ๊วมีห้าสิบบสตางค์ เอ้า ให้ถึงความบริสุทธิ์พุทธโรห้าสิบบสตางค์ ไม่ให้หลุดลงแม่สตางค์หนึ่ง แล้วบริสุทธิ์ไหมถาม เจ้าของแน่ใจบริสุทธิ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ ล้านเปอร์เซ็นต์ เอ้า ๆ วาจันเลย ถึงได้ตัดสินใจออกมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายด้วยความบริสุทธิ์ใจ และด้วยความเมตตาเต็มส่วน ไม่มีอะไรที่จะแบ่งสันปันส่วนจากพี่น้องทั้งหลายแม่ห้าสตางค์หรือหนึ่งสตางค์เราไม่เคยมี เม็ดหินเม็ดทรายไม่เคยมี มีแต่เพื่อชาติไทยของเราทั้งชาติ มีมากมีน้อยทุ่มเต็มกำลังความสามารถ

ทุกวันนี้ก็ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวหลวงตาอยู่แล้ว ช่วยทุกด้านนะ อุ้มทั้งชาติก็อุ้มอุ้มแขนงของชาติทุกแห่งทุกหนเหล่านี้เราก็อุ้มตลอดเวลา เราไม่เคยปล่อยวางนะ อุ้มทางโน้นอุ้มทางนี้ อุ้มตลอดอยู่อย่างนี้แหละ แล้วก็ยังอุ้มชาติอยู่อีกด้วย หน้าใหม่พิจารณาซิ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นใจก็แล้วกัน ความอุ้มชาติเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร ต้องต่างคนต่างอุ้มนะ อย่าต่างคนต่างอยู่ต่างคนต่างเฉยต่างเมยใช้ไม่ได้นะ เอาให้เข้มแข็งทีเดียว เวลานี้ข้าศึกสงครามกำลังรอบเมืองไทยของเราอนใจไม่ได้นะ ทุกคนให้ตื่น ต่อกู้กับข้าศึกด้วยความเข้มแข็ง สละชีวิตเลือดเนื้อเข้าไป

ศพหลวงตาบ๊วนี้มีสองอย่างนะ อย่างหนึ่งประกาศความเหลวไหลโลเล ให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายดูด้วยความเหลวไหลโลเลทั้งชาติบ้านเมือง เป็นยังไงดีไหมพิจารณาซิ หลวงตาบ๊วมาตายท่ามกลางเมืองไทยของเรา นี้ เป็นผู้นำมาตายด้วยความแพ้วข้าศึกสงครามมาอย่างไม่เป็นท่าเลย แล้วพี่น้องทั้งหลายทั่วเมืองไทยดูศพหลวงตาบ๊วผู้ที่พาพี่น้องทั้งหลายนำชาติไทยไปนี้ ล่มจมด้วยความไม่เป็นท่านี้ พี่น้องทั้งหลายจะมีศักดิ์ศรีตั้งมาจากไหนคนทั้งประเทศ เอ้าพิจารณา นี้ตายแบบหนึ่งเป็นอย่างนี้

ถ้าชาติไปไม่รอดคราวนี้แล้วจะเป็นแบบนี้ แบบหลวงตาบัวตายไม่เป็นท่า
ประกาศขายตัวให้แมลงวันมาตอมมันก็ไม่ยอมตอม มันเกลียดที่สุดเลยแมลงวัน ตอม
คนไม่เป็นท่าไม่ต้องตอม นำเกลียดที่สุดเลย อย่างนี้สมควรแล้วเหรอกับเมืองไทยเรา
ทั้งชาติ ดูหลวงตาบัวตายให้แมลงวันบินขยะเขยงอยู่อย่างนี้ เป็นที่น่าดูหรือ แล้วจะไป
ตอมชาติไทยคนไหน ๆ แมลงวันก็ขยะเขยงหมดไม่ยอมตอมคนไม่เป็นท่า เมืองไทย
ไม่เป็นท่า เป็นยังงิน่าดูไหม เอ้า วาดภาพขึ้นให้เห็นทุกคน ๆ

แมลงวันบินหึ่ง ๆ อยู่บนอากาศ ลงศพไหนก็ลงไม่ได้ เป็นศพที่น่ารังเกียจทั้ง
หมด นำเกลียดมากด้วย ศพเมืองไทยศพไม่เป็นท่า เป็นยังงิน่าดู แมลงวันบินเต็มอากาศ
ลงไม่ได้เลย รังเกียจศพหลวงตาบัวเป็นที่หนึ่ง ศพพี่น้องชาวไทยทั้งหลาย ซึ่งตามหลวง
ตาบัวเป็นผู้นำไม่เป็นทำนี่เป็นลำดับลำดับไปทั่วประเทศไทย แมลงวันบินว่อนกันอยู่
แมลงวันเลยจะตายหาที่ลงไม่ได้ จะลงตรงไหนมีแต่ศพน่ารังเกียจทั้งนั้น นำเกลียดที่สุด
คือศพคนไม่เป็นท่า เมืองไทยไม่เป็นทำน่าดูไหม เอ้า ตั้งปัญหาขึ้นถามเจ้าของทุก ๆ
คน ถ้าไม่ได้ชัยชนะมาสู่บ้านเมืองคือชาวไทยของเราแล้ว หลวงตาบัวต้องตายอย่างไร
ให้ใครเห็นหน้าเลย จมไปเลย เอ้า พี่น้องทั้งหลายตายไปด้วยกันถ้าสู้ไม่ได้

ถ้าสู้ได้แล้วหลวงตาบัวก็มาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายต่อไป ด้วยความสง่าราศีของ
ชาติไทยเรา นี่เป็นอันดับที่สอง นี่คือเราได้ชัยชนะมาด้วยความเข้มงวดกวดขันเข้มแข็ง
พลีชีพใส่ชาติของเรา แล้วได้ชัยชนะขึ้นมา แล้วสง่างามทั่วประเทศไทยของเรา นี่เป็น
อันดับที่สอง ให้พี่น้องทั้งหลายเอาไปคิดดูทั้งสองอย่างนี้ แล้วเอาอันดับที่สองนี้มาครอง
บ้านครองเมืองเรา จะเป็นสง่าราศีงามมากทีเดียว พวกเราเข้าใจละนะ

เอานะตั้งหน้าตั้งตาทุกคนนะ ทองคำเป็นอันดับหนึ่งอย่าลืมนะ ให้เน้นหนักทอง
คำทุกคน เอาให้เข้มแข็งมากที่สุดทีเดียว อันนี้อ่อนไม่ได้เลยนะ อะไรขาดก็ตามทองคำขาด
ไม่ได้ว่างั้นเลย ทองคำจะต้องติดมือ ตายก็ให้ทองคำติดมือไปเลย ทองคำจะพรากจาก
ตัวไม่ได้นะ

เอาละให้พร